

De to typer evangelier i NT: Evangeliet om Guds Kongerike på jord, og evangeliet om nådefrelsen.

JAN LILLEBY

□□□□ Den store erkefeilen i kristenheten ligger på dette med□□ forståelsen□□ av de to helt ulike typer 'evangelier' vi har fått presentert i Det nye Testamente (heretter NT).

Dette er et så viktig åndelig veikryss at hvis man ikke har klarhet i dette, så blir man helt forvirret i lesingen av NT.

Uttrykket 'Evangeliet' betyr mere enn bare én ting. □

Uttrykket 'Menigheten' betyr mer enn bare én ting.

Uttrykket 'Evig liv' – 'Evig frelse' betyr mer enn bare én ting. □□ Grunnen til dette er at Bibelen har blitt ganske dårlig oversatt i mange tilfeller. Dette leder leserne inn i grove misforståelser av bibelbegrepene.

Vi skal se på særegenhetene ved de to typer av 'evangelier' vi har i NT.

Disse er så distinkte, at jeg personlig synes det er helt skandaløst at til og med troende som pryder sitt navn med□ professor-titler i teologi □□□□ etcetera, ikke vet å skille disse to typer 'evangelier' fra hverandre.□□ Dermed synes jeg at de er helt uverdige til å inneha professor titler i teologi. Mennesket er seg selv likt!

Resultatet er at man bruker de fire evangelier pluss Apostelgjerningene som troslære til menigheten.□□ Det kan ikke bli galere enn det.

De historiske skrivene nevnt, har□□ aldri□□ vært troslære. Bare bibelhistorie. Selv om det finnes 'læresitater' i disse historie skrivene, så gjør□□ ikke□□ dette at skrivene kan brukes i troslære i menigheten i vår tid. □□ La oss ta en gjennomgang:

TIDEN MED FORKYNNELSE TIL ISRAEL OM GUDS KONGERIKE

Stort sett hele Det gamle Testamente, via dets profeter, talte og profeterte om en kommende Messias konge, en som skulle styre Israel ut fra Davids trone på Sion (Jerusalem). Vi tar ingen gjennomgang om disse profetene□□ i noen detalj. □ Da måtte jeg skrevet et leksikon.

Men når vi begynner å lese gjennom de fire historie-skrivene, Matteus, Markus, Lukas og Johannes evangelier□□ – så er det ikke overraskende at vi med én gang finner referanse til nettopp dette at en Messias (salvet konge, gresk:□□ *kristos*) skulle komme til Israel.

Messias dukker opp i NT ved engelen Gabriels budskap til jomfru Maria,□□ og□□ i Lukas 1, 26-33 har vi Gabriels hilsningsord til Maria: □□□□ (Norsk Bibels nettversjon)

«Men i den sjette måneden□□ (til Elisabeths graviditet)□□ ble

engelen Gabriel sendt av Gud til en by i Galilea som heter Nasaret,

27 til en jomfru som var forlovet med en mann som het Josef, av Davids ætt. Og jomfruens navn var Maria.

28 Engelen kom inn til henne og sa: Vær hilset, du som har fått nåde! Herren er med deg, velsignet er du blant kvinner!

29 Men hun ble forferdet over hans ord og grunnet på hva slags hilsen dette kunne være.

30 Og engelen sa til henne: Frykt ikke, Maria! For du har funnet nåde hos Gud.

31 **Se, du skal bli med barn og føde en sønn, og du skal gi ham navnet Jesus.**

32 **Han skal være stor og kalles Den Høyestes Sønn. Gud Herren skal gi ham hans far Davids trone,**

33 **og han skal være konge over Jakobs hus til evig tid, og det skal ikke være ende på hans kongedømme.**»

Kan det være noen tvil om at disse ordene fra Guds erkeengel Gabriel handler om et fysisk kongedømme på jord? Og ikke et hvilket som helst kongedømme: Davids trone – som, hvis vi leser Bibelen, befant seg på Sions berg i Jerusalem.

Så ettertrykkelig var dette befestet i Israels nasjon og kultur, at byen var 'delt i to' på den måten at en viss del ble faktisk kalt for 'Davidsbyen', det vil si den del der blant annet tempelet befant seg.

□ BILDE: Ruiner av deler av Davidsbyen etter arkeologiske utgravninger.

Altså, ikke oppe i himmelen hos Gud, men her nede på jorden, i Israels land.

Gabriel, Guds store erkeengel betrodd med å bringe fram Guds profetiske ord i Israel, var kjent fra Daniels bok først og fremst. Jesus siterte en del nettopp fra Daniels bok. Han tok opp uttrykket vi finner i ett av Daniels profetiske syner: Daniel så i sine visjoner «..en som kom med himmelens skyer, en menneskesønn» - Dan. 7, 13-14

«Fremdeles så jeg i mine nattlige syner, og se - en som lignet en menneskesønn kom med himmelens skyer. Han kom bort til den gamle av dager og ble ført fram for ham.

14 Og det ble gitt ham herredømme, ære og rike, så at alle folk, ætter og tungemål, skulle tjene ham. Hans herredømme er et evig herredømme som ikke forgår, og hans rike er et rike som aldri går til grunne.»

Jesus begynte å kalle seg for Menneskesønnen, - slik vi ser i Matteus 32 ganger, i Markus 14 ganger, i Lukas 26

ganger og i Johannes 10 ganger. Når uttrykket forekommer, så er det *alltid Jesus selv som sier dette*. Han ble aldri titulert slik av noen tilhører eller disippel, heller ikke hos fariseerne *mv.* Heller ikke hos Paulus ble han titulert Menneskesønnen, men ofte slik: *Gud Herren, Jesu Kristi Far* (altså: Han er Sønn av Gud). Peter sier også dette i sine epistler.

Men da Stefanus blir steinet til døde, så får han et syn: Han ser *Menneskesønnen* stå ved Guds høyre hånd. Apg. 7, 56.

Gabriel visste altså med andre ord, at Jesus ville komme til jorden **10 GANGER**: *Første gang skulle han fødes av jomfru Maria, men annen gang skulle han komme med himmelens skyer...nemlig som Kongen i Guds Kongerike Israel, ved sin gjenkomst.*

Det er ingen tvil om at Jesus, hver gang han sa om seg selv «Menneskesønnen» - så tenkte han på sitt **ANNET KOMME** da han skal komme på himmelens skyer, etter først å ha blitt forkastet av Israel, drept på et kors, oppreist fra de døde og faret opp til himmelen hos Gud.

Matt. 16, 27 sier:

«For Menneskesønnen skal komme i sin Fars herlighet med sine engler, og da skal han gi enhver igjen etter hans gjerning.»

Matt. 25, 31-32 sier:

«Men når Menneskesønnen kommer i sin herlighet, og alle englene med ham, da skal han sitte på sin herlighets trone.

³² Og alle folkeslag skal samles fremfor ham. Han skal skille dem fra hverandre, likesom gjeteren skiller sauene fra geitene.»

Matt. 24, 29-30 sier:

*«Men straks **etter de dagenes trengsel** skal solen bli formørket og månen skal ikke gi sitt skinn. Stjernene skal falle ned fra himmelen, og himmelens krefter skal rokkes.*

*³⁰ Da skal Menneskesønnens tegn vise seg på himmelen, og alle folk på jorden skal bryte ut i klagerop, og de skal se **Menneskesønnen komme på himmelens skyer med kraft og stor herlighet**».*

Disse sitatene viser med all mulig tydelighet at dette er snakk om Jesus som kommer **NED TIL JORDEN FYSISK** og tar sitt kongestyre ved å sette seg på Davids trone: Sion i Jerusalem. Dette vil da si (som vi lett forstår!) at det er snakk om å bygge opp denne tronen (vil bli et nytt tempel der) før han kan sitte der. Om dette var det at Jesus sa til dem i Joh. 1, 50-52:

«Natanael svarte ham: Rabbi, du er Guds Sønn, du er Israels konge!

⁵¹ Jesus svarte og sa til ham: Tror du fordi jeg sa til deg

at jeg så deg under fikentreet? Du skal få se større ting enn dette!

52 Og han sa til ham: Sannelig, sannelig sier jeg dere: Dere skal se himmelen åpnet og Guds engler stige opp og stige ned over Menneskesønnen.»

Det skjer etter at en stor trengselstid har rammet Israel, som Jer. 30, 7 taler om:

«Ve! Stor er den dagen, det er ingen som den. En trengselstid er det for Jakob.»

Men han skal bli frelst fra den.» (Jesus gjentar Jer. 30, 7 i Matt. 24, 21-22 om denne trengselstiden i Israel før hans annet komme.)

Både de fire evangelier samt Apostelgjerningene, de taler i sitt evangelie-budskap BARE om det lovte, profeterte Guds Kongerike på jord, med Jesus som kongen (Messias) i dette riket. Rikets plass på jord vil da være Israel, etter at Jesus har kommet til jorden igjen, og etter at en trengselstid har faret over landet slik det er beskrevet i Åpenbaringsboken fra det 6. kapittel, med de 7 segl, 7 basuner, og syv vredeskåler samt 3 vé-rop.

Du finner ikke noe om den himmelske nådefrelsen som vi, menigheten, Kristi legeme er lovt. Ikke i hele denne perioden. Det kom inn i bildet da Paulus skrev Efeserbrevet og Kolosserbrevet i 63 e. Kr. fra fengselet i Roma. Himmelfrelsen betegnes på gresk, *epiuranus* – som betyr himlene over alle himler. Paulus nevner overhodet ikke Guds Kongerike (det tusenårige jordiske riket) i sine to menighets brev. I Ef. 5, 5 bruker han uttrykket «...ikke arve Guds og Kristi rike» - da han advarte mot grov synd. Dette er da det himmelske riket, og ikke det jordiske.

Heller ikke i brever skrevet i dette tidsrommet med Apostelgjerningene (28-62 e. Kr.) har noe om den himmelske evige frelsen ved tro alene.

Det hele dreier seg bare om dette nasjonale jødiske 'evangelium' – evangeliet om Guds Kongerike på jord for Israel.

Jesus var, slik Gabriel sa til Maria, forutbestemt av Gud, sin Far, til å være konge over Jacobs hus til evig tid.

Dan. 2, 44 sier om dette:

«Og i disse kongenes dager vil himmelens **Gud opprette et rike som i all evighet ikke skal ødelegges.** Dette riket skal ikke bli overgitt til noe annet folk. Det skal knuse og gjøre ende på alle de andre rikene, men selv skal det stå fast i evighet.»

Vi vet nå at dette profeterte kongeriket i Israel må ennå være framtidig. Israel ble jo ødelagt i år 70 e. Kr. Og riket kan ikke bli opprettet før Jesus er kommet FYSISK TILBAKE TIL JORDEN slik både han selv og Daniel og

Åpenbaringsboken taler om.

Den sistnevnte bibeldel, sier i kapittel 19, 11-16:

«Og jeg så himmelen åpnet - og se: En hvit hest. Og han som sitter på den, heter Trofast og Sannferdig, og han dømmer og strider med rettferdighet.

12 Hans øyne er som ildslue. På hans hode er det mange kroner. Han har en innskrift med et navn som ingen kjenner uten han selv.

13 Han er iført en kledning som er dyppet i blod, og hans navn er Guds Ord.

14 Hærene i himmelen fulgte ham på hvite hester, kledd i fint lin, hvitt og rent.

15 Ut av hans munn går det et skarpt sverd, for at han med det skal slå hedningefolkene. Og han skal styre dem med jernstav. Han trækker vinpressen med Guds, Den Allmektiges strenge vredes vin.

16 På sin kledning og på sin hofte har han et navn skrevet: Kongers konge og herrers herre.»

BIBEL OVERSETTELSEN AV 'EVIG TID' ER MANGELFULL

Jeg nevnte innledningsvis at uttrykket 'Evigheit' – eller 'Evig liv' osv. kan være mer enn bare én ting.

Dette er ganske så markant i denne sammenheng der vi har for oss Jesu gjenkomst for å etablere det lovte kongeriket i Israel.

Ser vi i Åp. 20, 4 finner vi at de som skal regjere med Kristus i kongeriket, de regjerer da med ham i TUSEN ÅR. Verken mer eller mindre.

Dette rokker ved Dan. 2, 44 og □□ «...et rike som i all evighet ikke skal ødelegges».

Når vi sjekker gresk grunntekst for dette, så finner vi uttrykket □□ *aion* –□□ som betyr tidsepoke, tidsperiode, tidshusholdning. På hebraisk har det et ord som er □□ *olam* –som i leksikoner oftest er oversatt med 'verdenstid'. □

Altså tid som løper her på jord, og ikke i himmelsk evighets-betydning.

Med andre ord: Dan. 2, 44 skulle vært oversatt med □ **kongerikets tid, tusen år**, □□ □□ der det nå står «et rike som i all evighet ikke skal ødelegges». Da vil vi se at riket ikke kan ødelegges i den tid det skal regjere på jord, altså de tusen år. Men etter de tusen år, da skal riket avsluttes.

Dette er lett beviselig også ut fra Bibelens egen-forklaring i saken: I Åp. 20, 1-3 finner vi at Satan blir bundet i TUSEN ÅR, men deretter sluppet fri igjen:

«Og jeg så en engel stige ned fra himmelen med nøkkelen til avgrunnen og en stor lenke i sin hånd.

² Han grep dragen, den gamle slangen, som er djevelen og Satan, og **bandt ham for tusen år,**

³ og kastet ham i avgrunnen, lukket til og satte segl over ham, for at han ikke lenger skulle forføre folkeslagene - **ikke før de tusen år var til ende.** Deretter må han slippes løs en kort tid.»

Når da Satan, han som oppildner til opprør og krig mot Gud og hans folk, slippes ut av Abyss-fengselet (fra engelsk overs.) – da finner vi at KONGERIKET AVSLUTTET, ved en ild dom over Satan og hans hærer som stormer imot Jerusalem. Åp. 20, 7-11:

«Og når **de tusen år er til ende,** skal Satan løses fra sitt fengsel.

⁸ Og han skal gå ut og forføre folkeslagene ved jordens fire hjørner, Gog og Magog, for å samle dem til strid. Og tallet på dem er som havets sand.

⁹ Og de dro opp over den vide jord og omringet de helliges leir og den elskede byen. Men ild falt ned fra himmelen og fortærte dem.

¹⁰ Og djevelen som forførte dem, ble kastet i sjøen med ild og svovel, hvor også dyret og den falske profeten var. Og de skal pines dag og natt i all evighet.

¹¹ Jeg så en stor, hvit trone, og ham som satt på den. For hans åsyn vek jorden og himmelen bort, og det ble ikke funnet sted for dem.»

Her ser vi at det som skjer da de tusen år med kongeriket i Israel er over, så kommer det store inngrep i verden. Dette skjer, som vi nettopp har lest, ved at Satan tillates å reise et opprør mot Israel og Jerusalem, hvorefter dette besvares med at Kristus lar det falle ild fra himmelen som ødelegger dem alle – de ble fortært av ilden (de forsvant altså, gjort til aske).

Uttrykket 'Evighet*', eller 'Evig liv' osv. i alle evangeliene samt i Apostelgjerningene og skriv fra samme tidsrom (år 25-62 e. Kr.) har BARE å gjøre med Israels 'frelse' ved at de skal få dette messianske kongeriket i Israel, med Jesus på Davids trone.

Himmelen som frelseshåp – med sitt bokstavelig talte 'Evig liv' finnes ikke i disse skrivene. Evighetsbegrepet var i den tiden kun dette med de tusen år som Kongeriket skulle vare.

Selv om selve evigheten jo ligger ovenfor alle tidsbegreper, så var det i disse skrivene bare tale om den jordiske formen for 'evighet' – *aion tid: Tiden med de tusen år for Israels messianske kongerike.*

Forkynnelsen av dette jordiske kongeriket ble AVSLUTTET med Israels fall fra Gud som hans nasjon, idet Paulus fikk et

endelig NEI av Sanhedrin i Roma i år 60-62, slik vi leser i Apg. 28, 25-28.

DET BIBELSKE UTTRYKKET 'EVANGELIUM'

Det stammer fra det greske **εὐαγγέλιον** 'evangelion' –som ganske enkelt betyr 'Gode nyheter' eller 'Godt budskap'. **εὐαγγέλιον** Det brukes om ethvert budskap som er en god nyhet for den det forkynnes til.

For eksempel om en bank-fullmektig kom på døren til en forgjeldet mann i Jerusalem, og sa til ham: **εὐαγγέλιον** «Banksjefen har sendt meg for å si **εὐαγγέλιον** **god nyhet** **εὐαγγέλιον** til deg, **εὐαγγέλιον** at du er fra nå av løst fra den gjeld du har hos oss. Vi har **εὐαγγέλιον** slettet gjelden idet din fetter Barnabas Josef har gjort opp på dine vegne. Her er en kvittering på gjeldsbrevet, og du er helt fri!»

Hvis en slik hendelse var skrevet i Bibelen, ville det (siden det er fra gresk) stå **εὐαγγέλιον** **evangelion**, der jeg skrev 'God nyhet'. Selv om det ikke har noe å gjøre med at det tales om **εὐαγγέλιον** noen **εὐαγγέλιον** Guds frelse i det tilfellet. **εὐαγγέλιον** Det ble brukt i gresk språk om både profane og i religiøse saker.

Bibelen selv har en bra illustrasjon på at det finnes mer enn bare et 'evangelium' som blir omtalt i Bibelens NT.

I Apg. 13, 32-33 refereres noe av Paulus' tale til jødene i byens synagoge. Det var i Antiokia i Pisidia. Han sa da om det evangelium han forkynte:

«Og vi forkynner dere evangeliet om det løftet som ble gitt til fedrene.

³³ Dette har Gud oppfylt for oss, deres barn, da han reiste Jesus opp. Slik står det jo skrevet i den andre salme: Du er min Sønn, jeg har født deg i dag.»

Derav ser vi at han talte om det evangelium som var om Guds Kongerike på jord, altså tilbudet til Israels nasjon om å få kongeriket ved at nasjonen først skulle omvende seg, og derfor få Jesus tilbake fra himmelen i apostlenes levetid.

I Ef. 3, 1-9 ser vi at nådeevangeliet var en hemmelighet skjult i Gud, før det ble åpenbart for Paulus – spesielt versene 1-3:

«Derfor bøyer jeg mine knær, jeg, Paulus, som er blitt Jesu Kristi fange for deres skyld, dere hedninger -

² så sant dere har hørt om husholderoppdraget med Guds nåde, det som er gitt meg for dere.

³ Ved **εὐαγγέλιον** **åpenbaring** **εὐαγγέλιον** har han kunngjort for meg mysteriet*, slik jeg ovenfor har skrevet med få ord.»

Og i vers 8 kaller han dette evangeliet (som hadde vært skjult i tiden da Apostelgjerningene fant sted 28-62 e, Kr.) for:

«...evangeliet om Kristi uransakelige rikdom.»

De to evangeliene er ikke de samme!

Det første var et 'Godt budskap' rettet til Israel og jødedommen særskilt, et evangelium som først var i form av et løfte som ble gitt til fedrene (Abraham, Isak og Jacob) – nemlig løfte om en Messias som skulle komme og frelse Israel og sitte på Davids gjenreiste trone i Jerusalem.

Det andre var også et 'Godt budskap' – men det var rettet til hele verdens folk fritt, ikke lenger bare jødene slik det var med Kongerikets budskap. Du vet, BARE ISRAEL ble tilbudt dette med et tusenårig kongerike, og hedninger i denne tiden kunne bare bli proselytter. De ble, slik Paulus lærte i Rom. 11, 11-18, podet inn i det gode oljetreet, Guds troende Israel og velsignet med Israel.

Evangeliet om Kristi uransakelige rikdom er knyttet til den frie nådefrelsens tidshusholdning (vers 2) «Husholderoppdraget med den Guds nåde».

Når vi leser i Bibelen uttrykket «Evangelium» er vi nødt til å finne ut HVILKET evangelium, og ikke bare frese videre over stokk og stein... «Ja, ja, det er vel bare dette ene evangeliet som det står om i hele Bibelen...». Nei, det er minst to evangelie-typer i Bibelen. I hele tiden med Apostelgjerningene var det evangeliet om Guds Kongerike i Israel som ble forkynt, - og det andre riket, det himmelske overhøye riket, ble forkynt i tiden etter at Apostelgjerningene ble lukket i år 62 e. Kr. Israel falt fra Gud som nasjon og ble ødelagt i år 70. Dette frie nådeevangelium gjelder den dag i dag, og vi finner dets troslære nedskrevet BARE i Efeserne og Kolosserne!

UTTRYKKET 'MENIGHET' I BIBELENS NT

Slik det er med uttrykkene 'Evig liv' og 'Evangelium', slik er det også med uttrykket 'Menighet' eventuelt 'Menigheten'. Det er snakk om flere enn bare én type menighet/forsamling. Forskjellen ligger på hvilken sammenheng dette ordet brukes.

Som ekstremt eksempel vil jeg nevne følgende: Dersom en ikke gjør forskjell på uttrykket i hht. hvilken sammenheng det står, så ville vi risikere å skrive 'menigheten' – dersom en gresk avis skulle ha rapportert om en konferanse avholdt i Aten under 2. Verdenskrig. ***Fra Gestapos årlige samling.*** La oss si at det var 2000 delegater tilstede og det var avholdt i et auditorium i sentrum i Aten.

Da ville en journalist i avisen der skrevet, - «Og etter at hovedtaler var ferdig med å tale evangeliet, brøt de opp for å gå til lunsj før neste sesjon i menigheten skulle holdes kl. 15.00.»

På gresk er ordet for evangeliet *evangelion*, som betyr et godt budskap; og ordet for *forsamlingen* som var til stede på gresk det er *ekklesia*. Allikevel: Selv om vi i en slik Nazi-rapport ville ha funnet uttrykkene 'Evangeliet' samt 'Menigheten' - så var dette langt ifra hva Bibelens bruk av de samme uttrykkene betyr.

Ved gresk oversetting har sammenhengen alt å si. Uten riktig sammenheng vil det gå over stokk og stein med hele forståelsen av Bibelen!

Ekklesia – menigheten – er to helt forskjellige ting i Bibelens NT.

I Apostelgjerningenes tid var det en samling med messianske jøder og proselytter som ventet på Jesu snare gjenkomst fra himmelen, for å opprette Guds Kongerike på jord ved nasjonens omvendelse. Dette skjedde ikke. I stedet falt nasjonen ifra Gud, og den ble ødelagt og spredt i verden i år 70 e. Kr.

Denne første typen ekklesia var en slik som hadde fått Jesu løfte om mirakler, tegn og nådegaver gitt i deres virksomheter. De fikk Den Hellige Ånd i form av kraft til å utføre undergjerninger. Hele tiden mens de var underlagt Mose lov og bud sammen med Den nye Pakt i Jesu blod for Israel. Se Rom. 3, 31, og ikke minst Apg. 21, 20 med Paulus i Jerusalem i år 58 – Mose lov var ved makt i hele tiden med Apostelgjerningene.

Men den andre typen ekklesia – menighet – er den som kom under Paulus' forkynnelse av det frie nådeevangeliet fra og med omkring 62-63 e. Kr.

Ekklesia i ettertid av Apostelgjerningene, er en forsamling troende som er satt sammen av hedninger og jøder i troen, på lik linje, kalt 'Ett nytt Menneske' i Ef. 2, 14-15. Dette ble virkelighet fordi Paulus fikk åpenbart at da Jesus døde på korset, tok han med seg Mose Lov og utslettet den! På grunn av at Loven var en åndelig skillevegg mellom jøde og hedning tidligere, ble denne skillevegg fjernet da Paulus fikk åpenbart at Mose Lov var tatt bort allerede tretti år tidligere, da Jesus døde. Se også Kol. 2, 14. Hvis ikke Loven hadde blitt kastet/fjernet så kunne ikke Kristus ha dannet menigheten! Se mine artikler om akkurat disse forhold.

Det skjedde etter åpenbaringen av 'hemmeligheten' – slik jeg siterte ovenfor fra Ef. 3. Fra dette tidspunktet (63 e. Kr.) kom da menigheten til, slik vi kjenner den fra Paulus i Efeserne/Kolosserne.

Der finner vi ikke noen mirakler, tegn, undere, tungetale, vanddåp, åndsåp, syndsbejennelse, etc. men vi finner et NYTT FRELSESHÅP ikke tidligere forkynt i Bibelen: Himmelen der oppe hos Gud og Kristus, i epiuranus himmelen. En himmel som er ovenfor/utenfor det skapte univers. I en helt annen himmelsk dimensjon. Ikke på en fjern planet der ute.

Kol. 3, 1-4 er Paulus' formaning til å ha himmelen for øyet: «Er dere da reist opp med Kristus, så søk det som er der oppe, der Kristus sitter ved Guds høyre hånd.

² La deres sinn være vendt mot det som er der oppe, ikke mot det som er på jorden.

³ Dere er jo døde, og deres liv er skjult med Kristus i Gud.

⁴ Når Kristus, vårt liv, åpenbares, da skal også dere åpenbares med ham i herlighet.»

Ef. 4, 30 peker fram til den dag da vi tas inn i denne himmel:

«Og gjør ikke Guds Hellige Ånd sorg, han som dere har fått som segl til forløsningens dag.»

RIKTIG TOLKINGSRAMME BLE ETABLERT AV
DEN ENGELSKE PRESTEN E. W. BULLINGER
OG HANS ETTERFØLGER CHARLES WELCH

Ingen kristen har råd til å hoppe over selve tolkingsrammen vi må ha for å kunne lese Bibelen riktig og dermed forstå det som er skrevet. Men svært mange kristne gjør nettopp denne general-feilen og tror at de kan tolke Bibelen på egne gjetninger og antagelser. Nei, vi må ha rett tolkingsramme, for da blir Bibelen klar for oss.

Visste du at det var en ordinert prest i Den Engelske Anglikanske Kirke, England, som ble den første som maktet å få fram i offentlighetens lys dette at man definitivt har to typer evangelier i NT? Og dermed fikk satt på kartet at løfter til Israel aldri kan brukes som løfter til menigheten, eller omvendt.

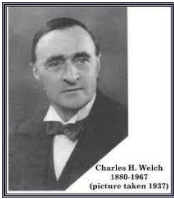
Denne engelske presten var faktisk en god venn av den kjente jødiske journalisten Theodor Herzl, som var en av initiativtakerne til å danne en ny jødisk stat. Han hadde også et nært vennskap til en av sjefene for Scotland Yard politiet i London, Sir Robert Anderson. Anderson var den virkelige Sherlock Holmes – det var han som fakkete de harde kriminelle i England på den tiden. Ved sin pensjonist tiltredelse fikk han en anerkjennelse av kongen og ble adlet (Knighthood) for sin fantastiske innsats i politiet. Han var også en fremragende bibel-skribent og utgav flere lærebøker i Bibel-tolking.

Det var presten Ethelbert William Bullinger i London som også var ekspert i bibelsk gresk språk ved Kings College universitetet i London i slutten av 1800-tallet. Han døde i 1913. I 1881 fikk han en såkalt æresbevisning – «Doctor of Divinity» av Erkebiskopen av Canterbury, Archibald Campbell Tait.

Faktisk kan jeg også informere om at den ordinerte domprosten i Bragernes Kirke, Drammen, på 1960-tallet, Thorleif Boman, utgav et par bøker. I den ene av disse tar han frem (lik Bullinger i sin tid gjorde) dette med at Paulus ble den virkelige evangelie-læreren vår, ikke nødvendigvis Kristus. Bokens tittel er 'Jødernes Messias, grekernes Kristus'.

Bullingers arbeider satte virkelig spor etter seg, og mange bibelforkynnere i dag bruker hans kjente 'Companion Bible' som har tette kommentar referanser til hjelp med å få gresk språk forklart.

Bullinger hadde en nær bibelkyndig hjelper, en del yngre enn ham selv, Charles Welch, (Bildet) som fulgte opp arbeidet med denne bibel-tolkingsrammen. På engelsk kalles det gjerne for 'Acts 28 Beliefs' – med tanke på at menighetens tid begynte idet Apostelgjerningene ble lukket i 62 e. Kr. – og da fulgt av Efeserne/Kolosserne med det frie nådeevangeliet fra Paulus.

Bullingers innsats med å få klarhet i denne tolkings-rammen har vært helt uvurderlig viktig og avgjørende for store deler av kristenheten. Så også for undertegnede. I mine øyne er 'Acts-28' rammen den korrekte tolkings modell!